

عنوان مقاله:

شگردهای فکروزی در داستان های فرهاد حسن زاده بر پایه نظریه لیپمن (مطالعه موردی: داستان های گروه سنی الف، ب و ج)

محل انتشار:

دوفصلنامه تفکر و کودک، دوره 12، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

فرحناز حیدری نسب - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

میرجلال الدین کزازی - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلیل بیگ زاده - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

فکروزی در نگاه صاحب نظران برنامه «فلسفه برای کودکان» مهارتی آموزشی است که فکروزی کودکان و نوجوانان را با شرایط تحت کنترل فراهم می آورد و داستان ابزاری چند وجهی است که می تواند توانایی شناختی، عاطفی و اجتماعی کودک را غیر مستقیم پرورش دهد. پژوهش پیش روی چگونگی بسندگی و بسامد گونه های فکروزی فلسفی خلاق، مراقبتی و انتقادی را در داستان های کودکان گروه «الف، ب و ج» فرهاد حسن زاده و توانش و قابلیت پرورش فکروزی فلسفی آن ها را در کودکان بر پایه برنامه فبک در انگاره لیپمن با رویکردی توصیفی- تحلیلی بررسی کرده است. دستاورد پژوهش نشان می دهد، بسندگی و بسامد فکروزی فلسفی خلاق در داستان های مورد مطالعه با مولفه های استدلال و آزمون نگری، نوآوری در رفتار بیشترین بسامد را در این مهارت دارد. تفکروزی انتقادی با مولفه دیگر اصلاحی و حساسیت به متن و تفکر مراقبتی با مولفه رشد مهارت تفکر مسئولانه در رده های بعدی هستند. وجود این مولفه ها و نیز تکنیک زبانی و ادبی داستان ها سبب توانش و قابلیت ایده های عمل گرایانه «اجتماع پژوهشی» برنامه فبک در قصه های مورد پژوهش است.

کلمات کلیدی:

داستان های کودکان، فرهاد حسن زاده، شگردهای فکروزی، متیو لیپمن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1377136>

